

תת"ע 10138/11/14 - מדינת ישראל נגד עאשור חסן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 10138-11-14 מדינת ישראל נ' עאשור חסן
בפני כב' השופטת שרית קריספין-אברהם

בעניין: מדינת ישראל

נגד

עאשור חסן

ע"י ב"כ עו"ד קישאווי

הכרעת דין

כנגד הנאשם נרשמה, ביום 10.10.14, הזמנה לדין וכתב אישום, בגין נהיגה בקלות ראש, עבירה על סעיף 62(2) לפקודת התעבורה ונהיגה ברכב שנאסר לשימוש, עבירה על תקנה 308(ד) לתקנות התעבורה (להלן - הדו"ח).

הנאשם, באמצעות בא כוחו, כפר באישומים המיוחסים לו וביום 26.2.15, נשמעו הראיות בתיק שבנדון.

פרשת התביעה

רס"ל משה בירו, מטעמו הוגשו הדו"ח, שסומן ת/1, דו"ח פעולה, שסומן ת/2 ודו"ח מעצר, שסומן ת/5.

רס"ר משה שרף, מטעמו הוגש דו"ח פעולה, שסומן ת/3.

רס"ב יצחק אדרי, מטעמו הוגשה הודעת איסור שימוש, שסומנה ת/4.

ע"פ גרסת המאשימה, כעולה מהעדויות והמסמכים לעיל, הרי שביום 24.7.14, ערך עד תביעה 3, הודעת איסור שימוש לאופנוע מספר 6323013, שבבעלות הנאשם וזאת בגין אגוז לא מקורי, בו חסר חלק במשתק, כעולה מ-ת/4.

הודעת איסור השימוש נמסרה לאחיו של הנאשם, אך הנאשם לא חלק על כך שהודע לו כי הרכב נאסר לשימוש, על ידי העד וזאת עובר לאירוע נשוא הדו"ח. הנאשם טען כי הסדיר את העניין במשרד הרישוי, עובר למועד העבירה שבדו"ח, אך לא הציג מסמכים לתמיכה בטענתו.

בהמשך, ביום 10.10.14, בסמוך לשעה 19:10, נהג הנאשם באופנוע שבנדון, בתל אביב, כאשר הוא פונה ימינה מרחוב יגאל ידין לרחוב היינריך היינה (ככר וולפסון) ונצפה על ידי עדי תביעה 1 ו-2, כאשר הוא נוהג במהירות, "פותח"

מצערת וגורם לזריקת הגלגל האחורי מצד לצד, "חותך" כלי רכב שנוסעים בכיוון נסיעתו ומאלצם להאט או לבלום על מנת שלא לפגוע בו ומנסה להרים גלגל האופנוע. העדים נסעו אחריו לאורך רחוב היינריך היינה, עד לפני הצומת עם רחוב נס לגויים, שם ציינו העדים כי קסדת המגן הועפה מראשו של הנאשם ובהגיע הנאשם לצומת, הדביקו אותו העדים וע"ת 1, תפס את ידו הימנית של הנאשם ומשך אותו מעל האופנוע. העדים ציינו, כי בשלב זה, נחשד הנאשם בעבירה של שימוש ברכב שלא ברשות, אך בהמשך, התברר כי הרכב שייך לנאשם עצמו, אך מדובר ברכב שנאסר לשימוש, כפי שפורט לעיל.

ע"ת 1, ציין כי שמר על קשר עין רצוף עם הנאשם, עד לעצירתו.

העד נחקר ועמד על כך שהבחין בנאשם מנסה "להרים גלגל" והפנה לדברי הנאשם ב-2/ת, לפיהם הודה הנאשם בנסיעה במהירות של 100-120 קמ"ש ובכך ש"הרים" גלגל באופנוע, במהלך החלפת הילוך. העד ציין כי גם הוא רוכב אופנוע ולכן יכול לזהות "הרמת" גלגל.

עד תביעה 2 נחקר ונשאל מדוע לא ציין כי הנאשם "הרים" גלגל או ניסה "להרים" גלגל, כפי שטען ע"ת 1 והשיב כי ע"ת 1 היה הנוסע באופנוע ואילו הוא, היה הנהג ולכן, התרכז יותר בנהיגה עצמה ותיעד בדו"ח הפעולה, את אופן נהיגת הנאשם.

העד נחקר ונשאל מדוע לא הורה לנאשם לעצור והשיב כי באופנוע משטרתי, אין מערכת כריזה אלא צפצפה וסירנה בלבד.

העד נשאל והשיב כי לא חסם את רכב הנאשם עם האופנוע המשטרתי, שכן אין זה בטיחותי לחסום אופנוע על ידי אופנוע אחר.

הנאשם נעצר והועבר לתחנת המשטרה.

דברי הנאשם לשוטרים, במעמד רישום הדו"ח, היו: "אני נהגתי והקסדה פשוט נפלה לי מהראש. לגבי האיסור שימוש, אני התכוונתי לעשות טסט ביום ראשון הקרוב".

פרשת ההגנה

מטעם ההגנה, העיד הנאשם בלבד ולגרסתו, נהג כאמור, אך במהירות של 70-72 קמ"ש בלבד, עקף משמאל 4 כלי רכב שנסעו לפניו ובהגיעו לצומת מרומזר, חסמו אותו השוטרים, עד תביעה 1, לקח את מפתחות האופנוע והפיל את הנאשם לכביש וכיוון שלא חבש קסדה, נחבל הנאשם בראשו. לטענת הנאשם, הקסדה הייתה רכוסה באופן חלקי ועפה מראשו, כשהופל לרצפה על ידי העד.

הנאשם טען כי השוטרים לא הורו לו לעצור את הרכב וכי בהגיעו לרמזור, התכוון להאט, בשל שלולית מים על הכביש.

הנאשם אישר כי פתח את מצערת הגז, אך טען כי עשה זאת על מנת לעקוף כלי רכב שנסעו לפניו, אך הכחיש כי "זרק" גלגל או ניסה ל"הרים" גלגל.

עוד טען הנאשם, כי קרובי משפחתו נסעו אחריו.

לגבי איסור השימוש, טען הנאשם כי ההורדה בוטלה, כאמור לעיל וכי דבריו לשוטרים, כי הוא מתכוון לבצע מבחן רישוי ביום ראשון, נאמרו כדי שניחו לו.

בסיכומי, טען ב"כ הנאשם כי ההורדה מהכביש ניתנה שלא כדין, שכן הנוהל המשטרתי, שכותרתו - "בדיקות רכב ומתן איסורי שימוש", קובעת, בכל הנוגע למערכת הפליטה ברכב, כי איסור שימוש יינתן רק במקרים המפורטים בעמוד 17 לנוהל, בסעיף 6 ב' ובמקרה שבנדון, לא הוכח כי היה רעש בלתי סביר מהרכב ולכן, הודעת איסור השימוש ניתנה בחוסר סמכות.

לאחר שבחנתי גרסאות הצדדים, הראיות שהוגשו מטעמם ושמעתי עדויותיהם, השתכנעתי במידה הנדרשת במשפט פלילי כי הנאשם עבר את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום וזאת מהנימוקים הבאים:

1. בנוגע לעבירה של נהיגה ברכב שנאסר לשימוש, הרי שהנאשם הודה כי ידע על ההורדה ולא הציג כל מסמך לתמיכה בטענתו, כי ההורדה בוטלה, עובר למועד האירוע שבנדון. הנאשם העיד כי פגש בע"ת 3 ולאחר מכן פנה למשרד הרישוי לביטול ההורדה וזאת לפני מועד העבירה שבנדון ומכאן, שלא תיתכן מחלוקת כי במועד העבירה, נהג הנאשם, ביודעין, ברכב שנאסר לשימוש.
2. באשר לטענת ב"כ הנאשם בסיכומי, הרי שמעיון בנוהל שצורף על ידי הסנגור, עולה כי ניתן לאסור רכב לשימוש, בהקשר למערכת הפליטה, גם כאשר יש - **"אי שלמות מערכת הפליטה או אי אטימות במערכת"**. מעדותו של ע"ת 3, עולה כי ברכב הנאשם היה חסר חלק במשתק של האגזוז ומכאן, שהמערכת לא הייתה שלמה ולכן, הודעת איסור השימוש שניתנה כדין.
3. באשר לעבירה ש נהיגה בקלות ראש, הרי שעדי תביעה 1 ו-2, תיעדו באופן מפורט את נסיבות ביצוע העבירה, תוך התייחסות לכל רכיביה ולעובדות הרלוונטיות לאישום. כל אחד מהעדים תיאר את שראו עיניו, בכל הנוגע לאופן נהיגת הנאשם - מהירות הנסיעה, עקיפת כלי הרכב שנאלצו לבלום או לעצור וע"ת 1 אף הוסיף כי הבחין בנאשם מנסה להרים גלגל האופנוע. העדים ציינו והעידו כי שמרו על קשר עין רצוף עם הנאשם עד לעצירתו.
4. עדותם של עדי התביעה עשתה עלי רושם אמין וענייני ומעדותם של ע"ת 1 ו-2, נראה כי הנאשם אכן נהג ברשלנות וסיכן את עצמו ואת כלי הרכב שנסעו בכיוון נסיעתו.
5. עדות הנאשם, מאידך, לא עשתה עלי רושם אמין. הנאשם טען כי קרובי משפחתו נסעו מאחוריו, אך לא ציין שמותיהם, קרבתם ולא העיד מי מהם להגנתו בבית המשפט. הנאשם הודה כי הקסדה נפלה מראשו, כיוון שהייתה רכוסה באופן חלקי, אך טען כי זה אירע כשע"ת 1, הפילו לכביש. הנאשם אישר כי עקף 4 כלי רכב וכן אישר, כי בעת העקיפה, הגביר מהירותו על ידי פתיחת המצערת. הנאשם טען כי דבריו לשוטרים בדבר ביצוע מבחן רישוי, נאמרו סתם, דהיינו, הנאשם עיד על עצמו כמי שאינו בוחל בשקר, על מנת לנסות ולמלט עצמו מן הדין.
6. מעובדות המקרה, כפי שתוארו בראיות המאשימה ועל ידי העדים הרלוונטיים, מצטיירת תמונה של נהיגה פרועה של הנאשם בכביש, תוך שהוא מסכן את עצמו ואת ציבור המשתמשים בדרך ואין נפקות, לטעמי, לכך שהעדים לא ציינו אם הנאשם סטה תחילה מימין לשמאל או משמאל לימין.

לאור כל האמור לעיל, הנני קובעת כאמור, כי הנאשם עבר עבירות כמיוחס לו בכתב האישום שבנדון.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה היום, ב' ניסן תשע"ה , 22 מרץ 2015, במעמד הצדדים